

Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

► **B** **DIREKTIVA 94/19/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**
 z dne 30. maja 1994
 o sistemih zajamčenih vlog
 (UL L 135, 31.5.1994, str. 5)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005	L 79	9	24.3.2005

DIREKTIVA 94/19/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 30. maja 1994

o sistemih zajamčenih vlog

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti prvega in tretjega stavka člena 57(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 189b Pogodbe ⁽³⁾,

ker je v skladu s cilji Pogodbe treba pospeševati usklajeni razvoj dejavnosti kreditnih institucij v Skupnosti z odpravo vseh omejitev pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev ter hkrati povečati trdnost bančnega sistema in zaščito varčevalcev;

ker je po odpravi omejitev dejavnosti kreditnih institucij smotno hkrati obravnavati položaj, ki bi lahko nastal, če vloge v kreditni instituciji s podružnicami v drugih državah članicah ne bi bile razpoložljive; ker je treba zagotoviti skladen najmanjši možni obseg zaščite vlog ne glede na to, kje v Skupnosti so vloge locirane; ker je takšna zaščita vlog prav tako pomembna kakor pravila skrbnega in varnega poslovanja za dokončno oblikovanje enotnega bančnega trga;

ker morajo biti vlagatelji pri vseh podružnicah, ki so v drugi državi članici kakor tisti, v kateri ima kreditna institucija svoj sedež, v primeru zaprtja plačilno nesposobne kreditne institucije zaščiteni z enakim jamstvenim sistemom kakor drugi vlagatelji institucije;

ker stroški kreditnih institucij, ki sodelujejo v jamstvenem sistemu, niso primerljivi s stroški, ki bi nastali zaradi množičnega dvigovanja bančnih vlog ne le v kreditni instituciji v težavah, temveč tudi v zdravih institucijah, če bi se porušilo zaupanje vlagateljev v stabilnost bančnega sistema;

ker ukrep, ki so ga države članice izvedle kot odgovor na Priporočilo Komisije 89/63/EGS z dne 22. decembra 1986 o uvedbi sistemov zajamčenih vlog v Skupnosti ⁽⁴⁾, ni povsem izpolnil zaželenega cilja; ker je takšen položaj lahko škodljiv za pravilno delovanje notranjega trga;

ker Druga direktiva Sveta 89/646/EGS z dne 15. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij in ki spreminja Direktivo 77/780/EGS ⁽⁵⁾, predvideva sistem enotnega dovoljenja za vsako kreditno institucijo ter njen nadzor s strani organov matične države članice, ki je začela veljati 1. januarja 1993;

ker za podružnico v nobeni državi članici gostiteljici ni več potrebno dovoljenje, ker je enotno dovoljenje veljavno na območju celotne Skupnosti in njeno solventnost spremljajo pristojni organi v matični državi članici; ker takšen položaj utemeljuje pokrivanje vseh podružnic ene kreditne institucije, ustanovljene v Skupnosti, z enotnim jamstvenim

⁽¹⁾ UL C 163, 30.6.1992, str. 6, in UL C 178, 30.6.1993, str. 14.

⁽²⁾ UL C 332, 16.12.1992, str. 13.

⁽³⁾ UL C 115, 26.4.1993, str. 96, in Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. marca 1994 (UL C 91, 28.3.1994).

⁽⁴⁾ UL L 33, 4.2.1987, str. 16.

⁽⁵⁾ UL L 386, 30.12.1989, str. 1. Direktiva, kakor jo spreminja Direktiva št. 92/30/EGS (UL L 110, 28.4.1992, str. 52).

▼B

sistemom; ker gre pri tem sistemu lahko le za sistem, ki je predviden za takšno vrsto institucij v državi članici, v kateri ima institucija svoj sedež, predvsem zaradi povezave med nadzorom solventnosti podružnice in njenim članstvom v sistemu zajamčenih vlog;

ker se mora usklajevanje omejiti na glavne vidike sistemov zajamčenih vlog in v zelo kratkem času zagotoviti plačila iz jamstev, izračunana na temelju usklajenega najnižjega obsega;

ker morajo sistemi zajamčenih vlog posredovati takoj, ko vloge prenehajo biti razpoložljive;

ker je primerno iz jamstva izključiti predvsem vloge kreditnih institucij v lastnem imenu in za lasten račun; ker to ne bi smelo vplivati na pravico jamstvenih sistemov, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za rešitev kreditne institucije, ki je v težavah;

ker usklajenost sistemov zajamčenih vlog v Skupnosti ne zbuja dvomov o že delujočih sistemov za zaščito kreditnih institucij, predvsem z zagotavljanjem njihove solventnosti in likvidnosti, tako da preprečujejo nerazpoložljivost vlog takšne kreditne institucije, vključno z njihovimi podružnicami v drugih državah članicah; ker lahko pristojni organi pod nekaterimi pogoji priznajo skladnost alternativnih sistemov, katerih cilj je drugačna vrsta zaščite, skladnost s cilji te direktive; ker je naloga pristojnih organov, da preverjajo, ali so ti pogoji izpolnjeni;

ker ima več držav članic sisteme zaščite za hranilne vloge, ki so podrejeni poklicnim združenjem, druge države članice pa takšne sisteme, ki so zakonsko predpisani in vodeni, in sisteme, ki so, čeprav so oblikovani z dogovorom, delno urejeni z zakonom; ker je raznolikost pravnih oblik teh sistemov problem le glede na obvezno članstvo institucij in njihovo izključitev iz sistema; ker so zato potrebni ukrepi za omejitev pooblastil sistemov na tem področju;

ker lahko ohranitev sistemov v Skupnosti, ki ponujajo jamstvo, višje od usklajenega najnižjega obsega znotraj istega območja, povzroči različno visoke odškodnine in različne konkurenčne pogoje med domačimi institucijami na eni in podružnicami institucij iz drugih držav članic na drugi strani; ker je za preprečitev teh neljubih pojavov primerno podružnicam omogočiti vključitev v sistem države gostiteljice, da bi svojim vlagateljem lahko ponudile enaka jamstva kakor sistemi držav, v katerih so locirane; ker je primerno, da Komisija po nekaj letih poroča o tem, v kakšnem obsegu so podružnice izkoriščale to možnost in kakšne težave so same ali jamstveni sistemi imeli pri izvajanju teh določb; ker s tem ni izključeno, da sistemi matičnih držav članic sami ponudijo takšno dodatno kritje, pod pogoji, ki jih sami določijo;

ker lahko podružnice kreditnih institucij, ki ponujajo višja kritja kakor pooblaščenke kreditne institucije v tistih državah članicah, povzročijo motnje na trgu; ker ni primerno, da višina in obseg kritja, ki ju ponujajo sistemi jamstev, postaneta instrument konkurence; ker je zato vsaj v začetnem obdobju treba predvideti, da višina in obseg kritja, ki ga sistem v matični državi ponuja vlagateljem podružnice v drugi državi članici, ne presega maksimalne višine in maksimalnega obsega kritja, ki ga ponuja ustrezen sistem države članice gostiteljice; ker je treba po nekaj letih na temelju pridobljenih izkušenj in v luči razvoja bančnega sektorja preveriti možne tržne motnje;

ker ta direktiva načelno zahteva, da se mora vsaka kreditna institucija vključiti v sistem zajamčenih vlog; ker direktive, ki urejajo sprejem kreditnih institucij s sedežem v tretjih državah, predvsem Prva direktiva Sveta (77/780/EGS) z dne 12. decembra 1977 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij⁽¹⁾, omogočajo državam članicam, da se odločijo, ali in pod kakšnimi pogoji dovolijo podružnicam takšnih kreditnih institucij delovanje na svojih ozemljih; ker takšne podružnice ne uživajo

⁽¹⁾ UL L 322, 17.12.1977, str. 30. Direktiva, kakor jo nazadnje spreminja Direktiva 89/646/EGS (UL L 386, 30.12.1989, str. 1).

▼B

pravic svobode opravljanja storitev iz drugega odstavka člena 59 Pogodbe in tudi ne pravice do ustanavljanja v drugi državi članici razen tisti, v kateri so ustanovljene; ker naj zato država članica, ki takšne podružnice dovoljuje, odloči, kako uporabljati načela te direktive za takšne podružnice skladno s členom 9(1) Direktive 77/780/EGS ter s potrebo po zaščiti vlagateljev in ohranjanju celovitosti finančnega sistema; ker je bistvenega pomena, da so vlagatelji takšnih podružnic polno obveščeni o jamstvenih ukrepih, ki jih zadevajo;

ker naj minimalni obseg kritja, predpisan v tej direktivi, na eni strani vključuje čim več vlog v interesu zaščite potrošnika, pa tudi stabilnosti finančnega sistema; ker na drugi strani ne bi bilo primerno predpisati ravni zaščite za celotno Skupnost, ki bi v nekaterih primerih lahko pospeševala nesolidno vodenje kreditnih institucij; ker naj se upoštevajo stroški financiranja takšnih sistemov; ker se zdi primerno določiti, da znaša usklajeni znesek minimalnega kritja 20 000 ekujev; ker bodo v omejenem obsegu morda potrebni prehodni sporazumi, ki bodo sistemom omogočili upoštevanje te vrednosti;

ker nekatere države članice ponujajo vlagateljem višja jamstva od usklajene najnižje ravni jamstev iz te direktive; ker ni primerno zahtevati spremembe te točke za takšne sisteme, od katerih so bili nekateri uvedeni šele pred kratkim na temelju Priporočila 87/63/EGS;

ker država članica lahko meni, da nekatere skupine vlog ali vlagateljev, ki jih mora izrecno navesti, ne potrebujejo posebne zaščite, mora imeti možnost, da jih izvzame iz jamstev, ki jih ponujajo sistemi zajamčenih vlog;

ker v nekaterih državah članicah za neizplačljive vloge ne izplačujejo odškodnine v polni višini, da bi tako vlagatelje spodbujali k skrbnemu preverjanju kakovosti kreditnih institucij; ker je treba takšno prakso omejiti glede vlog, ki so nižje od usklajenega najnižjega zneska;

ker velja načelo usklajenega najnižjega zneska na vlagatelja in ne na vlogo; ker je zato treba upoštevati vloge vlagateljev, ki niso navedeni kot lastniki računa ali niso edini lastniki; ker mora zato omejitev veljati za vsakega vlagatelja, čigar istovetnost je mogoče ugotoviti; ker naj to ne velja za kolektivni naložbeni podjem, za katere veljajo posebni zaščitni predpisi, ki se ne uporabljajo za prej opredeljene vloge;

ker je informacija bistveni element zaščite vlagatelja, jo je treba urediti z minimalnim številom zavezujočih določb; ker bi neurejena uporaba navedb zneska in obsega sistema jamstev za hranilne vloge pri oglaševanju vsekakor lahko vplivala na trdnost bančnega sistema ali na zaupanje vlagatelja; ker morajo države članice zato sprejeti predpise za omejitev takšnih navedb;

ker v določenih primerih v nekaterih državah članicah, ki za nekatere kategorije kreditnih institucij, ki sprejemajo vloge le v zelo majhnem obsegu, nimajo sistema zajamčenih vlog, lahko uvedba takšnega sistema v nekaterih primerih zahteva več časa od tistega, ki je predviden za uresničevanje te direktive; ker je v takšnih primerih začasno odstopanje od zahteve po članstvu v sistemu zajamčenih vlog lahko utemeljeno; ker je država članica upravičena zahtevati članstvo v sistemu zajamčenih vlog, ki ga je vzpostavila, če bi takšna kreditna institucija poslovala v tujini;

ker po tej direktivi ni nujno treba uskladiti postopkov za financiranje jamstvenih sistemov ali samih kreditnih institucij, ker morajo, na eni strani, kreditne institucije stroške financiranja nositi same in ker mora biti, na drugi strani, sposobnost financiranja teh sistemov v primernem razmerju z njihovimi obveznostmi; ker s tem vsekakor ne sme biti ogrožena trdnost bančnega sistema v zadevni državi članici;

ker se od držav članic ali njihovih pristojnih organov na temelju te direktive ne more zahtevati odgovornosti do vlagateljev, če so poskrbele za ustanovitev in uradno priznanje enega ali več sistemov, ki ščitijo vloge ali kreditne institucije same in zagotavljajo plačilo odškodnin ali zaščito vlagateljev pod pogoji iz te direktive;

▼B

ker je zaščita vlog bistveni element za dokončno oblikovanje notranjega trga in nepogrešljivo dopolnilo sistema za nadzor kreditnih institucij zaradi solidarnosti, ki jo vzpostavi med vsemi institucijami na danem finančnem trgu v primeru plačilne nesposobnosti katere koli med njimi,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

V tej direktivi:

1. „*vloga*“ pomeni kakršenkoli pozitivni saldo, ki je posledica sredstev, ostalih na računu, ali začasnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij in jih mora kreditna institucija vrniti po veljavnih pravnih in pogodbenih pogojih, ter kakršenkoli dolg, evidentiran s potrdilom, ki ga je izdala kreditna institucija.

Delnice stanovanjskih hipotekarnih družb iz Združenega kraljestva in Irske, razen kapitalskih iz člena 2, se obravnavajo kot vloge.

Obveznice, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 22(4) Direktive Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾, se ne obravnavajo kot vloge.

Države članice za izračun pozitivnega salda uporabljajo predpise in pravila za poravnavo in protiterjatve po pravnih in pogodbenih pogojih, ki veljajo za vlogo;

2. „*skupni račun*“ pomeni račun, odprt v imenu dveh ali več oseb ali nad katerim imata pravico dve ali več oseb in s katerim se lahko posluje na temelju podpisa ene ali več od teh oseb;
3. „*nerazpoložljiva vloga*“ pomeni vlogo, ki je na temelju veljavnih zakonskih in pogodbenih pogojev sicer zapadla v plačilo in jo mora kreditna institucija plačati, vendar še ni plačana zaradi enega od naslednjih dveh razlogov:

- (i) pristojni organi so ugotovili, da po njihovem mnenju kreditna institucija zaradi vzrokov, ki so neposredno povezani z njenim finančnim položajem, za zdaj ni sposobna vrniti vloge in tudi ni pričakovati, da bi to lahko storila.

Pristojni organi to ugotovijo čim prej in najpozneje 21 dni potem, ko so prvič ugotovili, da kreditna institucija ni vrnila v plačilo zapadlih in vračljivih vlog; ali

- (ii) pravosodni organ je zaradi neposredno s finančnim položajem kreditne institucije povezanih razlogov sprejel odločitev, na temelju katere mirujejo zahtevki vlagateljev proti instituciji, če je bila ta odločitev sprejeta pred zgoraj navedeno ugotovitvijo;

4. „*kreditna institucija*“ pomeni podjetje, ki se ukvarja s sprejemanjem vlog in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter z odobravanjem kreditov za lastni račun;
5. „*podružnica*“ pomeni poslovno enoto, ki je pravno nesamostojni del kreditne institucije in vodi neposredno vse ali nekatere posle, povezane z dejavnostjo kreditne institucije; kakršno koli število podružnic v eni sami državi članici, ki jih ima kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici, se obravnava kakor ena sama podružnica.

Člen 2

Naslednje vloge so izključene iz kakršnega koli vračila prek jamstvenih sistemov:

⁽¹⁾ UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Direktiva, kakor jo nazadnje spreminja Direktiva 88/220/EGS (UL L 100, 19.4.1988, str. 31).

▼B

- s pridržkom člena 8(3) vloge drugih kreditnih institucij v svojem imenu in za svoj račun,
- vsi instrumenti, ki spadajo pod opredelitev „lastna sredstva“ iz člena 2 Direktive Sveta 89/299/EGS z dne 17. aprila 1989 o lastnih sredstvih kreditnih institucij ⁽¹⁾,
- vloge, povezane s transakcijami, na podlagi katerih so bile osebe v kazenskem postopku obsojene zaradi pranja denarja v smislu člena 1 Direktive Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ⁽²⁾.

Člen 3

1. Vsaka država članica na svojem ozemlju zagotovi ustanovitev in uradno priznanje enega ali več sistemov zajamčenih vlog. Razen v primerih iz druge alineje in odstavka 4 lahko kreditna institucija, pooblaščenca v tisti državi članici na podlagi člena 3 Direktive 77/780/EGS, prevzema vloge le, če je članica takšnega sistema.

Država članica lahko kljub temu kreditno institucijo oprosti obveznega članstva v sistemu zajamčenih vlog, če je institucija vključena v sistem, ki štiti samo kreditno institucijo in predvsem zagotavlja njeno likvidnost in solventnost, s čimer je vlagateljem priskrbljena zaščita, najmanj enakovredna tisti, ki jo zagotavljajo sistemi zajamčenih vlog in ki po mnenju ustreznih organov izpolnjuje naslednje pogoje:

- ob sprejetju te direktive je sistem že obstajal in bil uradno priznan,
- njegova naloga je preprečiti, da bi vloge v kreditnih institucijah, vključene v sistem, postale nerazpoložljive, in mora v ta namen zagotoviti potrebna sredstva,
- pri tem ne gre za jamstvo, ki bi ga kreditni instituciji odobrila država članica sama ali katerikoli njeni lokalni ali regionalni organi,
- sistem mora zagotoviti, da so vlagatelji obveščeni v skladu z določili in pogoji iz člena 9.

Države članice, ki uporabljajo to možnost, o tem obvestijo Komisijo; predvsem pa jo obvestijo o značilnostih vseh takšnih zaščitnih sistemov in vključenih kreditnih institucij ter o vseh poznejših spremembah prvotno posredovanih informacij. Komisija o tem obvesti ►**MI** Evropski odbor za bančništvo ◀.

2. Če kreditna institucija ne izpolnjuje svojih obveznosti članice sistema zajamčenih vlog, so o tem obveščeni pristojni organi, ki so ji izdali dovoljenje; le-ti skupaj z jamstvenim sistemom storijo vse potrebno, vključno z izrekom sankcij, da bi zagotovili izpolnjevanje obveznosti kreditne institucije.

3. Če kreditna institucija svojih obveznosti kljub tem ukrepom ne izpolnjuje, lahko sistem, če nacionalna zakonodaja to dopušča in z izrecnim dovoljenjem pristojnih organov, kreditno institucijo obvesti o svoji nameri, da ji z odpovednim rokom najmanj 12 mesecev odpove članstvo v sistemu. Vloge, ki so bile položene pred iztekom odpovednega roka, so še naprej zaščitene s popolnim jamstvom sistema. Če kreditna institucija po preteku odpovednega roka svojih obveznosti ne izpolni, lahko sistem jamstev izvede izključitev, potem ko je prejel ponovno izrecno dovoljenje pristojnih organov.

4. Če nacionalna zakonodaja dopušča, lahko kreditna institucija, ki je bila izključena iz sistema zajamčenih vlog, z izrecnim privoljenjem pristojnih organov, ki so izdali dovoljenje, nadaljuje sprejemanje vlog, če je pred svojo izključitvijo sprejela nadomestne jamstvene ukrepe, ki

⁽¹⁾ UL L 124, 5.5.1989, str. 16. Direktiva, kakor jo nazadnje spreminja Direktiva 92/16/EGS (UL L 75, 21.3.1992, str. 48).

⁽²⁾ UL L 166, 28.6.1991, str. 77.

▼B

vlagateljem zagotavljajo zaščito, po višini in obsegu najmanj enakovredno zaščiti uradno priznanega sistema.

5. Če kreditna institucija, za katero je predlagana izključitev po odstavku 3, ni sposobna sprejeti nadomestnih jamstvenih ukrepov, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 4, pristojni organi takoj preklicajo dovoljenje, ki so ga izdali.

Člen 4

1. Sistemi zajamčenih vlog, ustanovljeni in uradno priznani v državi članici v skladu s členom 3(1), ščitijo tudi vlagatelje podružnic, ki jih je kreditna institucija ustanovila v drugih državahčlanicah.

Do 31. decembra 1999 raven in tudi obseg zagotovljenega kritja, vključno s kvotami, ne sme presegati najvišje ravni ali obsega kritja, ki ga ponuja ustrezn sistem jamstev znotraj območja države članice gostiteljice.

Komisija bo pred tem datumom sestavila poročilo na podlagi izkušenj pri uporabi drugega pododstavka in preverila, ali je treba te ukrepe nadaljevati. Po potrebi bo Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predlagala direktivo za podaljšanje njihove veljavnosti.

2. Če višina ali obseg kritja, vključno s kvotami, ki jih ponuja jamstveni sistem v državi članici gostiteljici, presegajo raven ali obseg kritja, zagotovljen v državi članici, v kateri je kreditna institucija pooblaščenca, država članica gostiteljica zagotovi, da je na njenem območju uradno pooblaščen sistem zajamčenih vlog, ki se mu podružnica lahko prostovoljno pridruži, da bi dopolnila zaščito vlagateljev, ki jo imajo že na podlagi njenega članstva v sistemu matične države članice.

Podružnica naj se vključi v sistem, ki je predviden za kategorijo institucij, v katero se uvršča ali ji je najbližja v državi članici gostiteljici.

3. Države članice zagotovijo, da se določijo objektivni in splošno veljavni pogoji za članstvo podružnic v sistemu države gostiteljice iz odstavka 2. Prvi pogoj za sprejem je, da so izpolnjene vse pomembne, s članstvom povezane obveznosti ter da so predvsem plačani vsi prispevki in druge dajatve. Države članice pri uresničevanju tega odstavka upoštevajo vodilna načela iz Priloge II.

4. Če podružnica, ki je pridobila prostovoljno članstvo iz odstavka 2, ne izpolnjuje svojih obveznosti kot članica sistema zajamčenih vlog države članice gostiteljice, so o tem obveščeni pristojni organi, ki so izdali dovoljenje in v sodelovanju z jamstvenim sistemom ukrepejo vse potrebno, da se zgoraj navedene obveznosti izpolnijo.

Če podružnica kljub tem ukrepom navedenih obveznosti ne izpolni, jo lahko sistem jamstev s privoljenjem pristojnih organov, ki so izdali dovoljenje, izključi po preteku primernega odpovednega roka najmanj 12 mesecev. Vloge, opravljene pred datumom izključitve, ostanejo do datuma svoje zapadlosti pod zaščito prostovoljnega jamstva vlog. Vlagatelji so obveščeni o umiku dodatnega kritja.

5. Komisija najpozneje do 31. decembra 1999 poroča o uporabi odstavkov 2, 3 in 4 ter po potrebi predlaga njihove spremembe.

Člen 5

Vloge, ki jih ima kreditna institucija, pooblaščenca po členu 3 Direktive 77/780/EGS, ob preklicu njenega dovoljenja, so še naprej zaščitene z jamstvenim sistemom.

Člen 6

1. Države članice preverijo, ali podružnice, ki jih ustanovijo kreditne institucije s sedežem zunaj Skupnosti, razpolagajo s kritjem, ki je enakovredno kritju, predpisanemu v tej direktivi.

Če takšnega kritja ni, lahko države članice ob upoštevanju člena 9(1) Direktive 77/780/EGS zahtevajo, da se morajo podružnice, ki jih ustanovi kreditna institucija s sedežem zunaj Skupnosti, vključiti v sisteme zajamčenih vlog, ki delujejo znotraj njihovega območja.

2. Kreditna institucija zagotovi dejanskim in možnim vlagateljem podružnic, ki jih je ustanovila kreditna institucija s sedežem zunaj Skupnosti, vse pomembne informacije o jamstvenih ukrepih za zaščitno njihovih vlog.

3. Informacije iz odstavka 2 morajo biti na voljo v uradnem jeziku ali jezikih države članice, v kateri je ustanovljena podružnica, tako kakor je predpisano z notranjo zakonodajo ter v jasni in razumljivi obliki.

Člen 7

1. Sistemi zajamčenih vloge predvidevajo v primeru nerazpoložljivosti vlog kritje celotnih vlog istega vlagatelja do 20 000 ekujev.

Do 31. decembra 1999 lahko države članice, v katerih vloge ob sprejetju te direktive niso zavarovane do zneska 20 000 ekujev, ohranijo najvišji znesek, ki je predviden v njihovih jamstvenih sistemih, če ni nižji kot 15 000 ekujev.

2. Države članice lahko določijo, da so nekateri vlagatelji ali vloge izvzete iz tega jamstva ali se jim odobri manjši obseg jamstva. Te izjeme so navedene v Prilogi I.

3. Ta člen ne izključuje ohranitve ali sprejetja določb, ki ponujajo višje ali obsežnejše jamstvo za vloge. Predvsem lahko sistemi zajamčenih vlog, ob upoštevanju socialnih vidikov, krijejo nekatere vrste vlog v polnem obsegu.

4. Države članice lahko jamstvo, predvideno v odstavku 1 ali navedeno v odstavku 3, omejijo na določen odstotek od višine vlog. Dokler znesek, izplačljiv na podlagi jamstva vlog, ne preseže v odstavku 1 navedenega zneska, mora jamstvena stopnja znašati najmanj 90 % celotnih vlog.

5. Komisija redno najmanj na vsakih pet let preverja znesek iz odstavka 1. Po potrebi predloži Evropskemu parlamentu in Svetu predlog direktive za prilagoditev zneska iz odstavka 1, ob upoštevanju predvsem razvoja bančnega sektorja ter gospodarskega in denarnega položaja Skupnosti. Prvo preverjanje se opravi šele pet let po preteku obdobja iz drugega pododstavka člena 7(1).

6. Države članice zagotovijo, da ima vlagatelj glede na pravico do odškodnine možnost ukrepati proti sistemu zajamčenih vlog.

Člen 8

1. Zgornje meje iz člena 7(1), (3) in (4) veljajo za vse vloge pri isti kreditni ustanovi, ne glede na število, valuto in lokacijo v Skupnosti.

2. Pri izračunu zgornjih mej po členu 7(1), (3) in (4) se upoštevajo deleži vseh vlagateljev skupnega računa.

Če ni posebnih določb, dobijo vlagatelji enake dele vložene zneska.

Države članice lahko določijo, da se vloge na računu, s katerim lahko kot člani poslovnega partnerstva, združenja ali podobne skupine brez pravne osebnosti razpolagata dve osebi ali več, pri izračunu zgornjih

▼B

mej po členu 7(1), (3) in (4) lahko združijo in obravnavajo kot vloge enega samega vlagatelja.

3. Če vlagatelj nima pravice neomejeno razpolagati z vloženimi zneski na računu, se zavaruje oseba z neomejeno pravico razpolaganja, če je ta oseba poznana ali je lahko identificirana, preden pristojni organi sprejmejo ugotovitev iz člena 1(3)(i) ali pravosodni organi odločitev iz člena 1(3)(ii). Če obstaja več oseb z neomejeno pravico razpolaganja, se pri izračunu zgornjih mej iz člena 7(1), (3) in (4) upošteva delež, ki pripada vsakemu od njih na podlagi predpisov, ki veljajo za upravljanje vlog.

Ta določba ne velja za kolektivne naložbene podjeme.

Člen 9

1. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije svojim dejanskim in možnim vlagateljem posredujejo potrebne informacije za ugotovitev, v kateri sistem zajamčenih vlog znotraj Skupnosti je včlanjena kreditna institucija in njene podružnice, ali za seznanitev s kakršnimi koli drugačnimi ukrepi na podlagi drugega pododstavka člena 3(1) ali člena 3(4). Vlagatelje seznanijo z določili sistema zajamčenih vlog ali s kakršnimi koli drugačnimi preventivnimi ukrepi, vključno z višino in obsegom kritja, ki ga ponuja sistem zajamčenih vlog. Te informacije morajo biti na voljo v lahko razumljivi obliki.

Na zahtevo morajo biti poleg tega na razpolago informacije o pogojih za odškodnine in o formalnostih, ki so potrebne za prejem odškodnine.

2. Informacije iz odstavka 1 morajo biti na razpolago v skladu z notranjimi predpisi in v uradnem jeziku ali jezikih države članice, v kateri je bila podružnica ustanovljena.

3. Države članice vzpostavijo pravila, ki omejujejo uporabo informacij iz odstavka 1 pri oglaševanju, da takšna uporaba ne bi škodovala trdnosti bančnega sistema ali zaupanju vlagateljev. Države članice lahko takšno oglaševanje omejijo predvsem na stvarno omembo sistema, ki mu kreditna institucija pripada.

Člen 10

1. Sistemi zajamčenih vlog morajo biti sposobni plačati vse pravilno preverjene zahteve vlagateljev v zvezi z nerazpoložljivimi vlogami v roku treh mesecev po datumu, ko so pristojni organi sprejeli ugotovitev iz člena 1(3)(i) ali pravosodni organi odločitev iz člena 1(3)(ii).

2. Jamstveni sistem lahko v posebnih primerih in izjemnih okoliščinah, zaprosi pristojne organe za podaljšanje roka. Takšno podaljšanje ne sme trajati več kakor tri mesece. Pristojni organi lahko na prošnjo jamstvenega sistema odobrijo največ dve podaljšanji, omejeni na tri mesece.

3. Sistem jamstev za hranilne vloge se ne sme sklicevati na rok iz odstavkov 1 in 2, da bi kateremu koli vlagatelju, ki ni mogel pravočasno uveljavljati svojega zahtevka za izplačilo odškodnine iz jamstva, odrekel pravico do jamstva.

4. Dokumenti o pogojih, ki morajo biti izpolnjeni, in formalnostih za izplačilo iz jamstva, ki je navedeno v odstavku 1, se morajo podrobno sestaviti na podlagi nacionalne zakonodaje v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, v kateri je locirana zajamčena vloga.

5. Če je vlagatelj ali druga oseba s pravico udeležbe ali razpolaganja z zneskom na računu obdolžena kaznivega dejanja, ki izhaja ali je povezano s pranjem denarja iz člena 1 Direktive 91/308/EGS, se lahko do izreka sodbe sodišča, ne glede na časovno omejitev iz odstavkov 1 in 2, začasno ustavijo vsa plačila odškodnin iz sistema jamstev za hranilne vloge.

▼B*Člen 11*

Brez poseganja v kakršne koli druge pravice na podlagi nacionalne zakonodaje, imajo sistemi, ki opravljajo plačila v okviru zavarovanja vlog, pravico, da ob likvidacijskem postopku posežejo v pravice vlagatelja do višine njihovih plačil.

Člen 12

Ne glede na člen 3 so institucije, pooblašene v Španiji ali v Grčiji in navedene v Prilogi III, do 31. decembra 1999 oproščene obveznosti članstva v sistemu zajamčenih vlog.

Takšne kreditne institucije svoje dejanske in možne vlagatelje izrecno opozorijo na dejstvo, da niso članice nobenega sistema jamstev za hranilne vloge.

Če v tem času katera koli od teh kreditnih institucij ustanovi ali je ustanovila podružnico v drugi državi članici, lahko ta država članica zahteva vključitev te podružnice v sistem jamstev za hranilne vloge, ki je ustanovljen na njenem območju, pod pogoji iz člena 4(2), (3) in (4).

Člen 13

Na seznamu pooblaščenih kreditnih ustanov, ki ga mora Komisija sestaviti na podlagi člena 3(7) Direktive 77/780/EGS, navede status vsake posamezne kreditne institucije glede na to direktivo.

Člen 14

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. julija 1995. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 15

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 16

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

PRILOGA I

Seznam izjem iz člena 7(2)

1. Vloge finančnih institucij, kakor so opredeljene v členu 1(6) Direktive 89/646/EGS.
2. Vloge zavarovalnic.
3. Vloge državnih in centralnih upravnih organov.
4. Vloge deželnih, regionalnih, lokalnih in občinskih organov.
5. Vloge kolektivnih naložbenih podjetij.
6. Vloge pokojninskih in rentnih skladov.
7. Vloge članov uprave kreditnih institucij, vodstva, članov z osebnim jamstvom, lastnikov najmanj 5 % kapitala kreditne institucije, oseb, odgovornih za opravljanje zakonsko predpisane revizije računovodskih listin kreditne institucije, in vlagateljev s podobnim statusom v druge družbe iste skupine.
8. Vloge bližnjih sorodnikov in tretjih, ki delajo za račun vlagateljev, navedenih pod 7.
9. Vloge drugih družb iste skupine.
10. Vloge, ki se ne glasijo na ime.
11. Vloge, za katere je kreditna institucija vlagatelju odobrila obrestne mere in finančne ugodnosti na individualni podlagi, ki so prispevale k poslabšanju njenega finančnega položaja.
12. Dolžniški vrednostni papirji kreditne institucije ter obveznosti iz lastnih akceptov in menic.
13. Vloge v drugih valutah razen:
 - tistih v državah članicah,
 - v ekujih.
14. Vloge družb, ki jim zaradi velikosti ni dovoljeno sestaviti skrajšane bilance stanja po členu 11 Četrte direktive Sveta (78/660/EGS) z dne 25. julija 1978 na podlagi člena 54(3)(g) Pogodbe o letnih računovodskih izkazih družb nekaterih pravnih oblik ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor jo nazadnje spreminja Direktiva 90/605/EGS (UL L 317, 16.11.1990, str. 60).

*PRILOGA II***Vodilna načela**

Kadar podružnica zaradi dodatnega jamstva zaprosi za članstvo v sistem jamstev za hranilne vloge države članice gostiteljice, potem sistem države članice gostiteljice s sistemom matične države članice obojestransko določi ustrezna pravila in postopke za plačilo odškodnin vlagateljem te podružnice. Za pripravo teh postopkov in določanje pogojev za članstvo podružnice (iz člena 4(2)) veljajo naslednja načela:

- (a) sistem države članice gostiteljice še naprej obdrži neomejeno pravico, da določi svoje lastne in splošno veljavne predpise za vključene kreditne institucije; lahko zahteva predložitev vseh pomembnih informacij in ima pravico, da te podatke preveri pri pristojnih organih matične države članice;
- (b) država članica gostiteljica izpolni zahtevke za plačilo dodatnih odškodnin, potem ko pristojni organi matične države članice dajo izjavo o nerazpoložljivosti vlog. Država članica gostiteljica ima še naprej neomejeno pravico, da pred plačilom dodatne odškodnine preveri vlagateljevo upravičenost skladno z lastnimi standardi in postopki;
- (c) sistema matične države članice in države članice gostiteljice tesno sodelujeta, da bi tako vlagateljem zagotovila takojšen prejem in ustrezno višino odškodnine. Predvsem se dogovorita o tem, kako obstoj protiterjatve, ki po predpisih enega ali drugega sistema lahko pripelje do pobota, vpliva na odškodnino vlagatelja iz vsakega od obeh sistemov;
- (d) sistemi države članice gostiteljice imajo pravico, da podružnice ustrezno bremenijo za stroške dodatnega jamstva, pri čemer upoštevajo kritje s strani sistema jamstev matične države članice. Za poenostavitev izračuna stroškov lahko sistem jamstev države članice gostiteljice izhaja iz tega, da njegove obveznosti pod nobenim pogojem niso omejene na tisti del jamstva, ki presega kritje s strani sistema jamstev matične države članice, in sicer ne glede na to, ali matična država članica dejansko plača kakršno koli odškodnino za vloge znotraj območja države članice gostiteljice ali ne.

PRILOGA III

Seznam kreditnih institucij iz člena 12

- (a) Skupine specializiranih španskih kreditnih institucij, katerih pravna oblika je v postopku preoblikovanja, pooblašene kot:
- Entidades de Financiación o Factoring,
 - Sociedades de Arrendamiento Financiero,
 - Sociedades de Crédito Hipotecario.
- (b) Naslednje španske državne institucije:
- Banco de Crédito Agrícola, SA,
 - Banco Hipotecario de España, SA,
 - Banco de Crédito Local, SA.
- (c) Naslednje grške kreditne zadruge:
- Lamia Credit Cooperative,
 - Ioannina Credit Cooperative,
 - Xylocastron Credit Cooperative,
- in tudi tiste podobne spodaj navedene kreditne zadruge, ki so ob sprejetu Direktive pooblašene ali v postopku za pridobitev dovoljenja:
- Chania Credit Cooperative,
 - Iraklion Credit Cooperative,
 - Magnissia Credit Cooperative,
 - Larissa Credit Cooperative,
 - Patras Credit Cooperative,
 - Thessaloniki Credit Cooperative.